Vilniaus Parašiutininkų Klubas

SKRAJŪNAS

Kyviškių žinios
Nr. 9/2008.10

Devinti leidimo metai

ŠIAME NUMERYJE SUŽINOSITE...

...jog pagal atsikabinimų skaičių sportininkai šiais metais vis dar lenkia pirmašuolius, jog šuolių klube atlikta tūkstančiu daugiau nei pernai. Pateiksime gausybę patarimų parašiutininkių draugams NEparašiutininkams, išsiaiškinsime kaip išgyventi be parašiuto t.y., krentant be parašiuto. Kad prisimintume koks sunkus yra parašiutininko kelias—pateiksime parašiutininkės AFF dienoraštį, bei, galų gale, suteiksime galimybę laimėti prizą siurprizą pirmiems išsprendusiems laikraštuko kryžiažodį !

ŠUOLIŲ STATISTIKA

Metai	Šuolių skaičius	Darbo dienos	D-5	SL	AFF šuolių	Tandem
1999	1348	45	544	0	0	11
2000	1627	44	382	11	0	12
2001	1796	54	270	97	0	7
2002	1753	47	142	210	0	8
2003	2959	61	286	279	31	2
2004	1988	49	197	288	28	9
2005	3158	52	281	506	87	26
2006	4455	53	125	662	105	113
2007	4723	65	117	704	54	289
2008	**5751**	**71**	**47**	**800**	**150 (213 instruktoriai)**	**421 (160 su video)**

Viso pakilimų: 459;

Sportininkų šuolių skaičius: 3539;
iki 1500m – 1192;
iki 3000m – 1641;
iki 4000m – 706;

Atsikabinimai:
Pirmašuolių – 4;
Sportininkų – 5;

Įdomioji statistika:

Daugiausiai per dieną iššoko tandemų – 21;
Daugiausia per dieną iššoko SL – 49;
Daugiausia pakilimų per dieną – 14;
Daugiausia atlikta šuolių per dieną – 167.

Duomenys pateikti įskaitant šuolius iš An-2, Piper, Mi-8, Spartan, iki 2008 m. spalio 19 d.

Šiais metais klubas stipriai modernizavosi

www.dropzone.lt

Šiame numeryje rasite:

Šuolių statistika 1

Jei myli parašiutininkę 2

Kaip išgyventi krentant be parašiuto 4

Iš AFF dienoraščio 6

Kryžiažodis 10

Jei myli parašiutininkę...

Ne paslaptis, kad vyrams patinka drąsios moterys. O tokių kasmet vis daugėja Lietuvos padangėje. Tiesa, jos kartais nusileidžia ant žemės ir netgi iškiša nosį iš dropzonos, pasirodydamos mieste, „kabake“ ar kitose viešose vietose. Taigi, jei įsimylėjai žavią senamiestyje sutiktą merginą ir paaiškėjo, kad ji yra parašiutininkė, sveikiname patekus į bėdą ir pasidaliname keletu patarimų, kurie tikimės, kad padės jums sėkmingai bendrauti (ar bent jau suprasti, kas per vienos tos parašiutininkės).

Jūs draugaujate nuo pavasario, bet kiekvieną savaitgalį ji atsisako eiti su tavimi į pasimatymą ir važiuoja į Kyviškes. Ir štai rugsėjo pabaigoje tu tikiesi, kad šį savaitgalį jūs jau praleisite kartu, juk lauke jau atšalę… Tu klysti! Atvėsęs oras nėra kriterijus nešokinėti. Todėl geriau pasisiūlyk nupirkti jai naują “kaklą”, kad šokinėdama tavo brangioji neperšaltų ir bent šiokiadienių vakarus ga-

“Jei ji sako, kad eina pas siuvėją siūtis šio bei to gražaus, tai reiškia, kad ji eina pas Rūtą siūtis naujo ‘kombezo’”

„Lexus“ , „Ferrari“, „Jaguar“? Pffff.
Geriau jau „Stiletto“ ar „Javelin“...Nežinai, kas tai yra? Tada geriau „pagooglink“, negu klausk jos, nes rizikuoji užsitraukti neišmanėlio reputaciją.

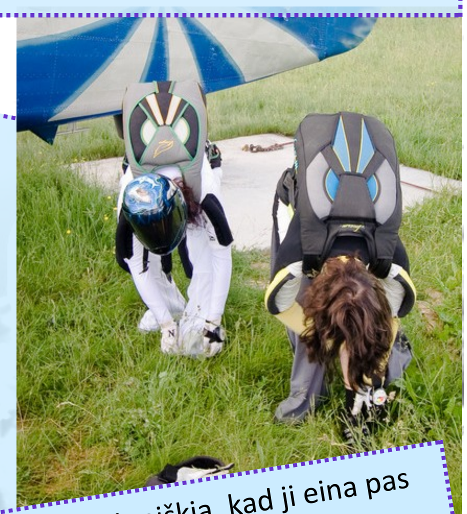

Pabučiuodamas ją prieš miegą, linkėk ne „labos nakties“, o „žydro dangaus“. Tada būsi tas žavusis jos vaikinas.
Susitaikyk su tuo, kad jums kalbantis ji dažniau žiūrės ne tau į akis, o į dangų.
Iš jos niekada neišgirsi „neturiu ką apsirengti“, „man nulūžo nagas“, „kokia višta mano kirpėja“, bet turėsi priprasti prie tokių frazių: „blemba, šiandien žemas debesų padas“, „ o koks vėjas lauke“, „kaip aš nekenčiu lietaus“!

Jei ji sako, kad eina pas siuvėją siūtis šio bei to gražaus, tai reiškia, kad ji eina pas Rūtą siūtis naujo „kombezo“.
Ir nereikia prisigalvoti, kad namo ji grįš pasipuošusi nauja suknyte.

Jei važiuojant mašina paburbėsi, kad ji viršijo greitį, tikėtina, kad tavo mylimoji atšaus, jog yra pasiekusi ir 200 km/h greitį ir kad 90 km/h mieste nėra jau toks baisus nusižengimas.
Ji nežino, kur yra artimiausia „Maxima“, nelabai prisimena, kaip nuvažiuoti iki „Akropolio“, bet kelią į aerodromą ko gero rastų ir užrištomis akimis.

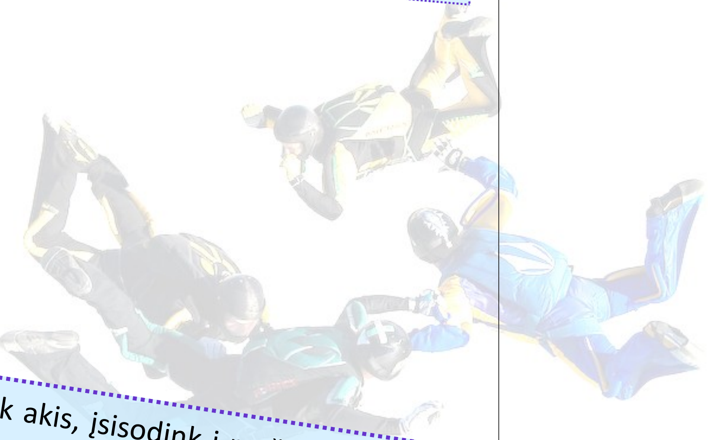

Jei nori padaryti jai malonią staigmeną, užrišk akis, įsisodink į mašiną ir nuvežk į aerodromą (tikėtina, kad ji vis tiek supras, kur važiuojat), pastatyk jai tiek šuolių, kiek tik ji norės. Po kraštinio pakilimo (išsiaiškink, ką tai reiškia) atnešk į angarą dėžę alaus (visi apsidžiaugs), palauk, kol alus bus išgertas ir parvežk ją namo.
Užuot kvietęs ją gerti vyno senamiesčio kavinukėje, nuvežk jai ir jos draugeliams parašiutininkams dėžę alaus. Ji tikrai liks sužavėta (ir gers su savo chebryte...).

Jums su draugais planuojant savaitgalį gamtoje, ji pasakys, kad žino vieną tokią šaunią vietelę – Kyviškių ežeriuką. Ten išvyksite ankstų šeštadienio rytą. Ji iškart pradings angare, užsirašys į pirmą pakilimą. Po jo ateis pas jus, išgerti rytinės kavos. Tada pradings pusdieniui. Po dar kelių šuolių ji ateis suvalgyti šašlykų (juk šokinėjant išalkstama). Po kraštinio šuolio, kai tu jau tikėsies, kad ji prisijungs prie tavo draugų kompanijos, tavo brangioji paims visą alų, kurio jūs dar nespėjote išgerti ir nusineš į pavėsinę – juk po „pavarymo“ parašiutininkai nori atsipalaiduoti.

*Jei iškelsi jai ultimatumą „**arba aš, arba tavo šuoliai**“, paskaitęs šį straipsnį, turbūt pats supranti, ką ji pasirinktų.*

“Jei iškelsi jai ultimatumą „arba aš, arba tavo šuoliai“, paskaitęs šį straipsnį, turbūt pats supranti, ką ji pasirinktų.”

Kaip išgyventi krentant be parašiuto

Įsivaizduokime, jog tolimo kleivinio (*aš turiu galvoje labai tolimo*) skrydžio metu Jūs pagaliau nusprendžiate pasiduoti gamtos šauksmui.

Ne taip supratęs stiuardesę Jūs atidarote ***Ne Tas*** duris ir suvokiate bekrentąs iš 9-ių kilometrų aukščio.

Ir ką gi Jums dabar daryti ?

Mamyte, aš skrendu

Tarkime, jog Jūsų per stebuklą nepribaigė širdies smūgis nuo šoko patekus į 800km/h srautą bei -45®C temperatūrą.

Jūs turite šansą išsikrapštyti iš šio nesusipratimo sveiki jei prisiminsite vieną paprastą dalyką – ***SVARBIAUSIA NEPANIKUOTI !***

“ Svarbiausia NEPANIKUOTI ! “

Pirmas dalykas kurį turite būtinai padaryti – ištempti kiek galima plačiau rankas ir kojas. Taip sudarysite maksimalų pasipriešinimą oro srautui. Nors ir krentate iš 9-ių kilometrų aukščio, Jūs negreitėsite Visą Laiką! Tam tikru momentu Jūs pasieksite maksimalų greitį.

Pirma Jūsų užduotis - padaryti kad tas maksimalus greitis būtų kuo mažesnis. Plačiai ištempę rankas ir kojas galite pasiekti kad Jūsų maksimalus greitis būtų apie 190 km/h.

Na va, viskas atrodo jau ne taip ir blogai, ar ne ?

Laikas pasimėgauti vaizdu

Jūs turite ***daugiau nei dvi laisvas*** minutes iki savojo skrydžio Grande Finale. Per tiek laiko spėtumėte greitai suvalgyti kibiną arba parūkyti.

Vis dėlto, dabar ne vieta ir ne laikas Jums filosofuoti apie maisto pas mamą Chiolę pliusus ir minusus.

Susikaupkite.

Žiūrėkite žemyn, dabar priimti sprendimai *gali išgelbėti Jūsų gyvybę*!

Pradžiai – turėtumėte ieškoti vandens telkinių. Bent 4 metrų gylio. Jei Jūsų skrydis buvo transatlantinis – tokį turėtumėte lengvai pastebėti! Išgyventi neriant į vandenį 190 km/h greičiu šansų yra, tiesa, šiek tiek skaudės.

Nerti į vandenį pilnai ištiestomis ir suglaustomis virš galvos rankomis, kūnu įtemptu kaip styga taip stipriai kaip tai leidžia jus sukausčiusi baimė, reiškia kad Jūs neteksite tik šiek tiek odos bei apturėsite kelias mėlynes, tačiau turėsite ką papasakoti savo anūkams.

Nėrimas į vandenį ant pilvo vandens paviršiuje paliktų rausvoką dėmę.

Krentate ne virš vandenyno

Truputi kebliau jei krentate virš žemyno. Svaiginančiu greičiu artėjant žemei dairykitės ežerų, upių ar baseinų.

Jei nerandate vandens, pabandykite paieškoti sniego (tik tokiais gyvenimo momentais kaip šis žmogus realiai suvoki globalaus atšilimo pasekmes). Idealiu atveju Jums reiktų surasti 9 metrų gylio puraus sniego kauburėlį. Visada yra tikimybė jog tokio nerasite.

Kitas variantas – natūralus purvo baseinas (pasitaiko Islandijoje). Toks idealiai sustabdytų Jūsų kritimą. Deja, tokių baseinų natūrali aukšta temperatūra prideda dar kelėta faktorių prie Jūsų išgyvenimo tikimybės. Kita vertus, po tokios purvo vonios bent jau gerai atrodysite, savo laidotuvėse.

Įtampa auga

Jei šalia nerandate vandenynų, ežerų, upių, baseinų, purvo duobių, gylių puraus sniego telkinių, Jūsų galimybės tampa... ganėtinai ribotos.

Tokiu atveju, nuo šio momento, pradėkime dairytis dalykų kurie lūždami galėtų sulėtinti Jūsų kritimą. Medžiai! Ieškokite medžių su plonomis tačiau tankiomis šakomis kurios galėtų sulėtinti kritimą. Taip pat dairykitės cirko palapinių, markizių, furgonų, roko koncertų. Nors tikimybė ir yra, tačiau mažai tikėtina jog šie dalykai sulėtins jūsų kritimą tiek kad pas jus liktų bent pora sveikų kaulų.

Apgaulinga sėkmė

Nusileidę vandenyne Jūs turite ne mažai šansų išgyventi – aišku, jei mokate bei pajėgsite nuplaukti kelis tūkstančius kilometrų bei sugebėsite išvengti ryklių. Sėkmingas nusileidimas žemyne be jokios abejones pritrauks krūvas smalsuolių kurie padės surinkti jus į greitąją. O jei jums labai pasiseks, telefonu nufilmuotas Jūsų žygdarbis bus patalpintas YouTube dar jums nespėjus atvykti į ligoninę.

Jei manėte, jog visa tai neįmanoma

Yra užregistruoti net keli atvejai kai žmonės išgyveno iškritę iš lėktuvo tiesiogine to žodžio prasme. 1942 metų sausio mėnesį, tarybinės armijos karinių oro pajėgų leitenantas I.M.Chisov liko gyvas kai iškrito iš 6 kilometrų aukščio virš sniegynų. Metais vėliau, seržantas A.Magee krito 6 kilometrus iš savo bombonešio. Ganėtinai originaliai, nusileidimui

Magee pasirinko stiklinį St. Nazaire traukinių stoties stogą. Ne visai tokio tipo atvykimas kokio tikėjosi salėje laukiantys keleiviai. 1943 metų gruodį seržantas Nicholas Alkemede krito iš daugiau nei 7 kilometrų aukščio tiesiai į sniegynus ir, kad ir kaip tuo negalėjo patikėti jį suėmę vokiečiai, išgyveno.

Visada prisiminkite, jog Jūsų didžiausias priešas – PANIKA!

"Jei šalia nerandate vandenynų, ežerų, upių, baseinų, purvo duobių, gylių puraus sniego telkinių, Jūsų galimybės tampa... ganėtinai ribotos. "

Iš AFF dienoraščio...

Birželio 7 d.
Pirmas šuolis parašiutu. Aš „statikė“. Drąsi „statikė“. Mėnesį laiko skraidau padebesiais.

Liepos 13 d.
Aš ir vėl „statikė“. Daugiau nebegaliu. Man reikia dangaus! Man reikia šuolio! Atsiranda dar toks pat trenktas pažįstamas. Mums reikia AFF`o!!! Dvi savaites atakuojam aerodromą emailais ir skambučiais iš serijos „duokit mums AFF instruktorių“.

Liepos 26 d.
Kadangi šiandien man nepavyksta iššokti tandemu, o registraciją vykdo Jonukas (tada dar nežinojau, kas tas Jonukas, tai jis buvo „tas berniukas, kur prie kompo“), aš jam elegantiškai išreiškiu visą nepasitenkinimą, pareikšdama, kad jis stabdo mano AFF`o pradžią ir kad šiaip yra kaltas dėl visų pasaulio blogybių. Jis prižada man kitą dieną paskambinti.

“tada dar nežinojau, kas tas Jonukas, tai jis buvo ‘tas berniukas, kur prie kompo’”

Liepos 27 d.
Iš pat ryto paskambinu į aerodromą. Atsiliepia kažkoks malonus berniukas, su kuriuo ir aš maloniai kalbu. Nupasakoju jam visą situaciją, kad jau antra savaitė bandau iššokti tandemu, kad noriu eiti AFF`ą ir t.t. Berniukas prižada paskambinti likus 2 val. iki mano šuolio. Tada aš atpažįstu „berniuko, kur prie ko kompo“ balsą. Dar kartą išreiškiu jam savo nepasitenkinimą ir atsisveikinu. Bet jis paskambina! Šoku į mašiną ir greitai atsiduriu Kyviškėse. Man pristato instruktorių Dalių Gaiką, su kuriuo aš šoksiu tandemu. O aš drąsioji būsima AFF`o studentė dar paklausiu, ar mes apsiversim šokdami. Instruktorius pasako, kad jei noriu – galėsim. Aš aišku pareiškiu, kad noriu. Ir štai mes sėdim lėktuve. Pirma mano klaida buvo lipti į šitą lėktuvą, pilną trenktų parašiutininkų, antroji – prašyti, kad apsiverstume. Bet sakyti, kad persigalvojau, kad nereikia man jokių vartymųsi, buvo gėda. Šokam kraštiniai. Prieinam prie durų ir... mes krentam!!! Koks tai jausmas? Manau geriausiai tiktų žodžiai „nerealus“, „nenusakomas“, „fantastiškas“...Ką masčiau laisvame kritime (jei masčiau iš viso) neprisimenu, tik nusileidus ant žemės, jau kaip „įsistačiau“ šypseną, tai su ja pravaikščiojau iki pirmojo mano AFF`o šuolio. Nuo tos dienos „skraidžiau padebesiais“ visą nykią darbo savaitę. Po šuolio man ir mano naujam pažįstamam Juliui, taip pat būsimam AFF`ininkui, pristatė Justą, tą instruktorių, kuris turės iš mūsų padaryti parašiutininkus.

Liepos 28 d.
Pirmadienis. Skraidau padebesiais. Darbų „dafiga“, darbai palauks. Po darbo iškart lekiu į Kyviškes, klausyti instruktažo, reikalingo pradedant AFF`ą. Pasirodo ne visi pirmadieniai klaikiai nuobodūs.

Rugpjūčio 2 d.
AFF`o startas. Pirmas šuolis su dviem instruktoriais, iš kurių antrasis...“tas berniukas, kur prie kompo“ – t.y. Jonukas (tas pats kurį aš elegantiškai iškeikiau praeitą savaitgalį). O vargeli... Ką dabar daryti? Tada netikėtai patapau mieliausia ir draugiškiausia mergaite pasaulyje. Pakalbinau Jonuką, nedrąsiai prisipažindama, kad praeitą savaitgalį aš smarkiai persistengiau ir t.t (juk nenorėjau, kad jis mane paleistų laisvame kritime!). Išpuošta švino diržais ir racija įsiropščiu į lėktuvą. Kadangi Justo dar nebuvau spėjus iškeikti, tai nedrąsiai ir meiliai žvilgčioju į Jonuką. Atrodo, jis nesupyko ir mes gerai prakritom (turbūt tiksliau – jie puikiai prakrito ir mane išlaikė stabilioje padėtyje).

Rugpjūčio 3 d.

Šuolis su dviem AFF instruktoriais. Per antrąjį šuolį antrasis instruktorius (šįkart Raimundas) mane jau paleidžia ir krenta šalia filmuodamas mano „pasirodymą“, kurio metu aš pamirštu, ką turiu daryti. Nusileidus peržiūrim mano šuolį. Justas man rodo ženklus „OK, daryk užduotį“, o aš jį boikotuoju ir visai ne todėl, kad niekaip negaliu prisiminti, ką turiu daryti... Kai atmintis grįžta, padarau šiokį tokį kreivoką posūkį ir metu medūzą.

Rugpjūčio 10 d.

Šuolis tik su Justu. Gaunu antrą švino diržą, vietoj antro AFF instruktoriaus. Pasipuošusi dviem švino diržais ir racija įsiropščiu į lėktuvą. Kraštinis šuolis saulėlydžio metu. Nuostabu!

Rugpjūčio 15 d.

Pirmas šuolis be racijos! Išdidžiai einu į lėktuvą. Šuolis vykęs, nusileidimas tvarkingas. Antras šuolis vakare, kraštinis pakilimas. Pakyla stiprus vėjas. Ta proga gaunu raciją. Baisiausiai įsižeidus einu į lėktuvą. Jonukas važiuoja manęs nuleidinėti. Iššokam neaišku kur, išsiskleidžiu taip pat neaišku kur. Per raciją girdžiu Jonuko balsą „skrisk link geltono autobusiuko“. Nematau jokio autobusiuko ir jokio aerodromo, ką gi – skrendu bele kur. Girdžiu griežtesnį Jonuko balsą, liepiantį apsisukti ir skristi link autobusiuko (to paties, kurio vis dar nematau). Paskutiniai Jonuko ištarti žodžiai „susirask saugią nusileidimo aikštelę ir leiskis pati“. Balsas kažkodėl truputį išsigandęs... Leidžiuos į kažkokią pievą, kaip visada ant užpakalio. Atsiplėšiu nuo žemės ir matau ateinančius susirūpinusius vietinius... Jokio gudraus pasiteisinimo nesugalvoju, tai apkaltinu vėją, kad nunešė mane tolyn nuo aerodromo. Pasiteiravę, ar viskas gerai, jie apsisuka eiti atgal į kaimą. Tada norom nenorom man tenka užduoti gėdingą klausimą „kurioje pusėje yra aerodromas ir kaip man ten pareiti?“. Gaunu išsamią instrukciją. Laukia ilgas kelias atgal. Lyja!!! Horizonte pamatau savus (ačiū Dievui, kad bent ne vietiniai su savo kvailais klausimais, ką aš čia veikiu). PAGALIAU prieinam autobusiuką, laukiantį prie pervažos. Grįžus į aerodromą mane pasitinka sveikinimai atlikus šuolį “pažinkime gimtąjį kraštą”...

Rugpjūčio 16 d.

Visi iki vieno aerodrome žino apie mano pažintinį šuolį. Visi vedasi mane prie žemėlapio ir baksnoja pirštu, kur nusileidau. Išmokstu mintinai žemėlapį (nuo to karto į jį nebežiūriu). Justas po vakarykščio šuolio parodo pasitikėjimą ir nededa man racijos. Laisvame kritime jis pagaliau mane paleidžia, trumpam, kol pradedu sau smagiai ratu suktis, kada jam tenka mane sustabdyti. Jei vakar nusileidau kažkur toli už aerodromo, tai šiandien palieku užpakalio žymę tiesiai smėlio rate. Dar truputis ir būčiau parodžius savo sugebėjimus nusileisti ne tik į ratą, bet ir ant autobusiuko stogo...

Rugpjūčio 23-24 d.

Justas draugų vestuvėse. Nekenčiu vestuvių! Noriu šuolio! MAN REIKIA ŠUOLIO!!!

Rugpjūčio 30 d.

Diena buvo vėjuota ir debesuota. Ta proga buvau apdovanota „mylima“ racija. Nusileisti šiek tiek padėjo Siaubas, o vėliau girdėjau ir Justo, ir Jonuko balsus, kurie liepė Siaubui sakyti, kad aš nebijočiau. Tada mano kantrybė baigėsi ir iš oro aš ėmiau klykauti, kad AŠ IR NEBIJAU!!! Pffff, pamanyk, sakė, mane ten truputį su visu kupolu pablaškė...

“girdėjau ir Justo, ir Jonuko balsus, kurie liepė Siaubui sakyti, kad aš nebijočiau”

Rugpjūčio 31 d.
Nebejuokinga! Kada aš išmoksiu laisvame kritime visiškai atsipalaiduoti??? Bet nusileidžiu pagaliau elegantiškai ant kojų, apibėgu kupolą. Švariu užpakaliu pareinu į angarą. Kitą savaitgalį privalau gražiai prakristi.

Rugsėjo 6 d.

Privalau gražiai prakristi. Pasiruošiu ilgiausią kalbą Justui, kodėl jis privalo šįkart mane paleisti. Hm, keista, bet kalbos neprireikė. Justas tik pamatęs mane iškart pareiškė, kad manęs jis nelaikys. Iššokam kartu. Ir staiga priešais pamatau savo instruktorių. Pagaliau jis nesilaiko įsitvėręs. O jau kiek laimės buvo! Pagaliau išmokau atsipalaiduoti, įvyko taip ilgai lauktas persilaužimas! Antras šuolis – pirmą kartą atsiskyrinėsiu nuo lėktuvo viena. O vargeli! O kur bus Justas??? Nenoriu viena! Tegul jis būna įsikibęs kiek tik nori, man tai netrukdo! Ta proga buvau papuošta dar sunkesniu švino diržu. Lėktuve nesijaučiau pati drąsiausia, bet atsiskyrimas pavyko puikiai, gražiai atsiguliau ant srauto. Wooohooo! Nusileidus Justas pasakė, kad nusimato AFF`o pabaiga, ko gero jau rytoj.

"snaudžiu prie savo kompiuterio, o man tai kas, aš parašiutininkė"

Rugsėjo 7 d.
Karšta. "Antonas" daugiau kaip pusvalandį kilo ir pakilo tik į 2700 m. Mano viena iš užduočių laisvame kritime buvo daryti salto. Sutarėm su Justu, kad salto nedaryčiau, nes lėktuvas „nedatraukė" iki 3000 m.
Na, bet man salto gavosi savaime, iškart iššokus.
Truputį pakritusi ant nugaros, nusprendžiau pademonstruoti, kaip šauniai moku atsiversti ant pilvo ir stabilizuotis. Ir man tai puikiai pavyko!
Sekantis šuolis – kraštinis AFF`o šuolis!!! AŠ NAUJAI „IŠKEPTA" PARAŠIUTININKĖ.
Kitas šuolis – pirmas savarankiškas. Parašiutininkės karjera prasideda. Savaitgalį užbaigiu alaus dėžės atitempimu į angarą ir kitų parašiutininkų sveikinimų priiminėjimu. Pratęsimas vyksta Vilniuje iki paryčių...

Darbo savaitė
Neišsimiegojusi ateinu į darbą, snaudžiu prie savo kompiuterio, o man tai kas, aš parašiutininkė. Darbų kaip visada milijonas, o man tai kas...
AŠ PARAŠIUTININKĖ.

Rugsėjo 13 d.
Nekenčiu lietaus. Labiau negu lietaus, nekenčiu lietaus šeštadieniais.
Rugsėjo 14 d.
Atvažiuoju į aerodromą, vaikštau visa pasipūtusi ir išdidi, pasisveikinu ir persimetu keliais žodžiais su savo instruktoriumi. Padarau tris savarankiškus šuolius." Iškepamas" dar vienas parašiutininkas Julius.

Rugsėjo 20 – 21 d.
Justas vėl draugų vestuvėse. Tik šįkart man tas pats, aš juk savarankiška parašiutininkė. Pirmas šuolis blogas blogas blogas. Nusileidžiu klaikiai, gaunu bartis dėl posūkių per žemai ir dėl nevykusios „pagalvės“. Truputį tekšteliu į žemę...Kraštinio šuolio metu nusileidžiu gražiai ant kojų ir skuodžiu tolyn nuo kupolo, kad šis ant manęs neužkristų. Angare Petia dėdamas mano parašiutą pasiteirauja, kaip sugebėjau taip supainioti stropas...
Rugsėjo 27 – 28 d.
Nekenčiu žemo debesų pado. Dar labiau nekenčiu žemo debesų pado savaitgaliais. Darbo savaitė. Darbų“dafiga“, bet aš nedirbu. Savaitgalį nešokau, man reikia paguodos, darbai palauks.
Spalio 5d.
Wooohooo! Nuostabus oras! Nusileidžiu ant pakilimo tako tris kartus iš eilės, tuo tikriausiai labai pradžiugindama pilotą. Pasigrožiu virš galvos besileidžiančiu „Antonu“. Toli horizonte matau angarą..Kaip toli eiti...Atvažiuoja Siaubas su autobusiuku. Valio! Likusią dienos dalį slapstausi nuo piloto.

Dabar

Sezonas baigiasi, orai kasdien vis prastesni. Morališkai ruošiuosi „šuolių bado“ sezonui. Dabar ir aš esu viena iš tų trenktų parašiutininkų, kuri nuolat tikrina orų prognozes, kalba apie orą, spokso į dangų .Gal neveltui sakoma, kai nuvažiuoja stogas, atsiveria dangus...

“Justas vėl draugų vestuvėse. Tik šįkart man tas pats, aš juk savarankiška parašiutininkė. “

Tekstai:
Sandra
Algis

Foto:
Aras,
Naras,
Raimonds

ir visi kiti ;)
http://www.dropzone.lt/galerija
http://www.skydive.lt/gallery/
http://picasaweb.google.lt/aras287

KONKURSAS!

Pirmas išsprendęs kryžiažodį laimi šuolį iš 3000m.!

Antras—šuolį iš 1500m.

Horizontaliai

2. Dangaus kablys (ang.)
6. Jaunas arba nepatyręs parašiutininkas
8. Parašiutas, Japonijos karinio luomo atstovas (ang.)
10. Stabdo skleidimąsi
12. PD, Japonų kardas
13. RW figūra arba vardas
15. Šalmas arba gyvatė
19. Parašiutų gamintojas, Graikų mitologijos veikėjas (ang.)
21. RW figūra arba muzikos instrumentas
23. Pastatai, antenos ir t.t.
24. Dažnai pas mus studentų pagrindinis

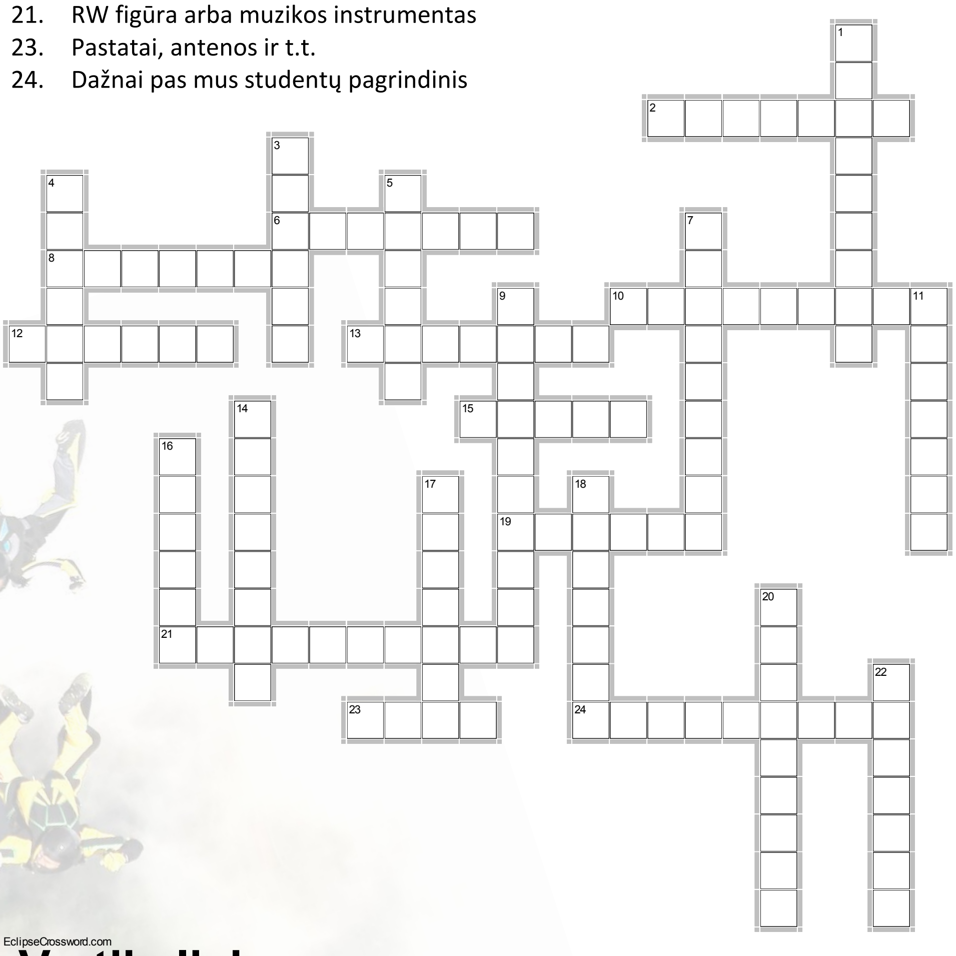

Vertikaliai

1. Icarus kryžminė ugnis (ang.)
3. 4way komanda
4. Naudoja ir narai, ir grupavykai
5. Rancas arba terminas iš matematikos (ang.)
7. Ne paskutinis, o ...
9. Antras parašiutas kitaip
11. Lėktuvas, miestas senovės Graikijoje (ang.)
14. SkyWay`08 guru pavardė
16. Išmetama krentant
17. MI8 yra ...
18. Saulės Kelio rancas (ang.)
20. Traukiama atsikabinant
22. Viena iš disciplinų (ang.)